

To je tvý Waterloo

Helena Vondráčková

To je tvý Waterloo,
konec výher, jasnej pád.
To je tvý Waterloo,
orel s trůnem se už kácí.

Teď se svou šerpou ubohou
můžeš se jen kát.
Mně ležíš spoután u nohou,
ztrácíš majestát.
A setník tvůj štít zakryl
sítem pavoučím.
Já teď poroučím
a druhej ztrácí.

To je tvý Waterloo,
kterým splácíš starej hřích.
To je tvý Waterloo.
Co je s jízdou? Nemáš žádnou.

To je tvá píseň labutí,
píseň pro můj smích.
A kalich s hořkou pachutí
přijmeš z rukou mých.
Zde podpiš vlastní ortel
černý na bílým.
Já svý docílím
a budu mít pod mou.

To je tvý Waterloo,
smutnej zánik, jasnej pád.
To je tvý Waterloo,
doba králů se už krátí.

Tři chudý koňský povozy
z dálek přichvátaj.
Tvou duši černou povozí
černej vozataj.
A polní oltář bude
tečkou za bitvou.
Já jsem paní tvou
a to teď platí.

Hlavu neskláněj, ať vidím pláč.
Koně uháněj zdupanou trávou.
Co je s tvou slávou?

To je tvůj zánik a tvůj pád.

Jsi pod mým přímým velením,
s tím se nedá hnout.
A na můj ostrov Helenin
půjdeš zestárnout.
Tam je vás víc než tucet,
Pán Bůh žehnej vám.
Já jen zakejvám
a budeš v mracích.

To je tvý Waterloo,
dravec sám pad do mejch pout.
To je tvý Waterloo,
orel s tůnem se už kací.

Tys neměl, neměl podlehnout.
To nesmíš.
Kdo mě má rád,
mě předem ztrácí.

Tys neměl, neměl podlehnout.
To nesmíš.

To je tvůj zánik a tvůj pád.